

A kohéziós politika támogatja a szigeteket

A szigeti régiók olyan közös jellemzőkkel és sajátosságokkal bírnak, amelyek egyértelműen megkülönböztetik azokat a kontinensen fekvő területektől. Az uniós strukturális és beruházási alapok létfontosságúak abban, hogy megadják a kezdő lökést a hosszú távú befektetési projekteknek ezeken a területeken, valamint hogy pótolják a finanszírozási hiányosságokat.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 174. cikke elismeri, hogy a szigeti régiók állandó hátrányt szenvednek, amelyre kiemelt figyelmet kell fordítani. A mindennapi kihívások, mint például a méretgazdaságosság hiánya, a kis piacok, továbbá a magánberuházások korlátozott száma a különböző ágazatokban, ideértve a közlekedést, az energiahatékonyságot (ami hatást gyakorol az energiaszegénységre), a digitális összeköttetést stb., mind hatással vannak a vállalkozásokra és a megélhetésre.

A kohéziós politika a legmegfelelőbb európai szakpolitika a szigetek előtt álló kihívások kezelésére. A szigeti régiók kiváló példái az európai strukturális és beruházási alapoknak a közlekedés, az energiahatékonyság, a megújuló energia, a kutatás stb. terén megvalósított beruházásokban történő felhasználására, amely beruházások hozzájárulnak a 2020-as és későbbi európai stratégiai célkitűzésekhez.

Van azonban példa kudarcokra és torzulásokra is, különösen a NUTS 3-as vagy alacsonyabb szintű szigetek kohéziós politikához történő hozzáférése tekintetében, amennyiben ezek a szigetek NUTS 2-es szintű, jóval magasabb GDP-t termelő kontinentális régiók részei.

Távoli elhelyezkedésük és sajátos jellegük miatt a szigetek különösen sebezhetőek voltak a nemrég bekövetkezett pénzügyi válság során. Az Eurostat 2014-re vonatkozó, legújabb regionális GDP-adatai jelzik, hogy Európában a legnagyobb, 30%-os visszaesés a szigeteken következett be, amely újabb bizonyíték az Európa közepe és a perifériák közötti, egyre növekvő fejlődési szakadékra. Ez olyan jövőbeli kihívás, amelyet elsősorban a kohéziós politika területi dimenziójának megerősítésével lehet kezelni.

Az Európai Külső Tengeri Régiók Konferenciája (CPMR) (www.cpmr.org), amely 160, körülbelül 200 millió lakost képviselő régiót tömörít, az Európán belüli kiegyensúlyozottabb fejlesztésért kampányol. 1973 óta a CPMR és az égisze alatt működő Szigetek Bizottsága arra összpontosította figyelmét és tevékenységét, hogy biztosítsa a külső és a szigeti tagrégiók szükségleteinek és érdekeinek figyelembevételét a területi szinten nagy hatást gyakorló szakpolitikákban, többek között a társadalmi, gazdasági és területi kohézió, a tengerügyi politikák és az elérhetőség terén. ■

George Hatzimarkos – az Európai Külső Tengeri Régiók Konferenciája (CPMR) Szigetek Bizottságának elnöke, és a Dél-Égei régió (Görögország) vezetője